

DOTRZEĆ (7) *vb pf*

o jasne; teksty nie oznaczają é.

inf dotrz(e)ć (3). \diamond *fut* 3 *sg* dotrze (1). \diamond 3 *pl* dotrą (2). \diamond *praet* 3 *sg m* dotarł (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

1. *Napaść, zaatakować, natrzeć* (5) : tedy Mácedończycy dotrzeć nie śmieli [*Macedonibus haesitantibus*] *BibRadz* 2.*Mach* 8/20; Do boiu gotowość ich wielką wyznawiają/ Niech nášzego podpoią á w tym łmieie dotrą *PaprPan* R4v.

dotrzeć na co (1): A ná łltryká [=jeżozwierza] się [*wilk*] kuśił: Ale nań wždy dotrzeć nie śmiał *BierEz* P3v.

a. *Zesłać cierpienie, zadać ból [na kogo]* (2) : Ná ktorego [*Jezusa Chrystusa*] też/ onże łam [*Bóg*]/ grzechy nášze włożył: dotarł nań/ y zranić dał *CzechRozm* 210.

Zwrot: »dotrzeć boleścią« (1): Pan chciał dotrzeć nań boleścią [*voluit contundere (marg) conterere (-) eum aegrotare fecit*] *BibRadz* *Is* 53/10.

2. *Doprowadzić do skutku, dokończyć, załatwić, uzyskać co, wystarać się* (2) :

cum inf (1): Widząc co czynią nałzy/ ná łwych *Seymiech* wielkich/ Poczną ále nie dotrą/ ruźać rzeczy w łwelkich *BielSjem* 6.

Zwrot: »w [czyjej] sprawie [za kim] dotrzeć« = *przemówić, stanąć w czyjejs obronie* (1): Podobno on [św. *Piotr*] w moy łprawie *Snać* zannną [!] niedotrze prawie *RejKup* y7.

Synonimy: 1. *dojechać, dołamać, dołtuc, nadskoczyć, natrzeć, porazić, wpaść*; 2. *dokonać, skończyć, sprawić, wyprawić*.

Formacje pochodne cf TRZEĆ.